

Shaere.ir

«صوت داوود»

شبی گفתי برو از دید من دیگر تو مطرودی
که دامن را به هر نامحرمی مستانه آلودی
غباری بود و مه در آن شب غمگین پاییزی
و جاری بود اشکم زیر پاهایت چنان رودی
نشد در لحظه ی رفتن تو را محکم بغل گیرم
ندادی فرصت حتی نگاه و حرف و بدرودی
زنی در هم شکست و انتهای کوچه ها گم شد
میان بغض خود می رفت بدون هیچ مقصودی
درونم ریلها آواره های بی نشان بودند
مسافر بودم و مقصد به سوی مرگ و نابودی
تمام عمر خود را سوختم در آتش عشقت
ولی بر پا نشد از گنده ی احساس تو دودی
نشد سرد از سکوتت هرم خواهشهای پرتکرار
که در دل آیه ی اعجازهای صوت داوودی

گذشته سالها از آن شب و هر لحظه را مردم
نمیدانم که بی من روزها را خوب آسودی؟

ستاره فرخی نژاد^۱

---

^۱ شعر از ستاره فرخی نژاد، سایت shaere.ir